

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. Разград, 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в закрито заседание на десети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас Д. Христов

като разглежда докладваното от Атанас Д. Христов Търговско дело № 20223300900019 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание чл. 25 от Закона за търговския регистър.

Образувано е въз основа на жалба с вх. № 20220420165748 подадена от адв. Борислав Славов Славов от АК - Шумен, ЕГН *****, като пълномощник на „АЛЛ СЕРВИЗЕ“ ООД, ЕИК 206538577, със седалище и адрес на управление област: Разград, община: Исперих, населено място: с. Подайва, п.к. 7431, ул. Гео Милев № 1 ПРОТИВ отказ с рег. № 20220412162612-2/14.04.2022г. на Агенция по вписванията постановен по Заявление с вх. № 20220412162612/12.04.2022г., с което са заявени за вписване промени в обстоятелствата по партидата на дружеството – вливане на прехвърляне на дружествени дялове, заличаване на вписаните съдружници и вписване на нови съдружници.

В жалбата се прави искане отказът да бъде отменен и да бъде указано на Агенцията по вписванията да извърши обявяване на заявения акт. Счита, че съгласно разпоредбата на чл. 132 ТЗ няма пречка всички дружествени дялове да бъдат притежавани в съсобственост.

На осн. чл. 25, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ, Агенцията, чрез пълномощника си Иван Димитров Консулов – юрисконсулт в дирекция „Правно обслужване, човешки ресурси и деловодство“ в АВ, е подал отговор по жалбата. Намира жалбата за допустима, но неоснователна. Моли за потвърждаване на отказа по подробно изложените мотиви. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на осн. чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ.

Съдът, след като обсъди доводите в жалбата и като се запозна с приложените писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в законоустановения срок, срещу акт, който подлежи на обжалване и от лице, което има правен интерес да обжалва отказа на длъжностното лице по регистрацията при Агенция по вписванията. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

В случая е подадено заявление с вх. № 20220412162612/12.04.2022г. за вписване на заявени обстоятелства по партидата на процесното дружество. Към заявлението са представени: Дружествен договор; Декларации по чл. 13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ; декларация по чл. 141, ал.8 ТЗ; декларации по чл. 129, ал.2 ТЗ; молба за приемане на нов съдружник; нотариално заверено съгласие и образец от подписа на управителя по чл. 141, ал.3 ТЗ; договор за прехвърляне на дружествен дял с нотариална заверка на подписите по чл. 129, ал.2 ТЗ; протоколи от проведено общо събрание на дружеството; документ за внесена държавна такса.

По подаденото заявление длъжностното лице по регистрацията, след извършване на проверка по реда на чл. 21 от ЗТР, е установило, че не може да бъде вписана заявената промяна и е постановило обжалвания отказ, тъй като е приело, че: Съдружниците Тагер Нормил и Прадел Жосеф, съгласно представения дружествени договор и договора за продажба на дялове по чл. 129, ал.2 ТЗ притежават **в съсобственост** при равни квоти **целия** капитал от 500 дяла, в размер на 500 лева. Недопустима е концентрацията на целия дружествени капитал в съсобственост и притежанието му в „идеални части“. Съсобственост върху дял от капитала е допустима по арг. на чл. 132 ТЗ, но при разпределение на останалите дялове в реална собственост между съдружниците.

Основния спорен въпрос по делото е: *Допустимо ли е да бъде вписана съсобственост върху 100 % от дружествения капитал на ООД, като съдружниците не притежават отделни дялове.*

В жалбата се изтъква довода, че спрямо настоящия случай, е приложима разпоредбата на чл. 132 от ТЗ. Този довод е неоснователен.

Съгласно разпоредбата на чл. 132 ТЗ, ако **един** дял от капитала на дружеството принадлежи на няколко лица, те могат да упражняват правата си по него само съвместно.

Разпоредбата на чл. 132 от ТЗ действително урежда възможност за съсобственост /общо притежание/ на **един** дружествен дял от няколко лица. Настоящия състав счита, че тази разпоредба не намира приложение в процесния случай. Ако обаче се приеме, че тази разпоредба намира приложение и за целия капитал, то съгласно чл. 132, изр. трето от ТЗ трябва да е налице решение на съпритежателите на дела /в случая двамата съдружници/, с което те да са определили лице, което да ги представлява пред дружеството /а такова решение няма/.

По изложените съображения съдът намира, че подадената жалба следва да бъде оставена без уважение като неоснователна.

По разноските.

Налице е противоречива съдебна практика по въпроса дали в производството по чл. 25 ЗТРЮЛНЦ Агенцията по вписвания има право на разноски.

Според ПЪРВОТО становище:

Регистърното производство е с характер на охранително такова, което се провежда по общите правила на Част 49 ГПК; Агенцията по вписванията няма качеството на страна в производството, а новата ал. 6 на чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ, според която в производствата съдът присъжда разноски на страните по реда на Гражданския процесуален кодекс, не е съобразена с едностранния характер на производството по чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ и с принципа, че отговорността за разноски възниква само при спорните съдебни производства и, доколкото едностранният характер на производството по чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ е несъвместим с отговорността за разноски, разпоредбата на чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ подлежи на корективно прилагане във връзка с общото за всички охранителни производства правило на чл. 541 ГПК, че разноските са за сметка на единствената страна в производството - молителя.

Според ВТОРОТО становище:

Измененията на чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ /обн. в ДВ, бр. 105/2020 г./ и приемането на новата ал. 6 задължават съда да присъди разноски на страните по реда на ГПК. Подавайки отговор на жалбата АВп не става страна в производството, то остава охранително и едностранно, **но има право да претендира присъждане на разноски на основание новоприетия текст на закона.**

По този въпроси липсва Тълкувателно решение по смисъла на чл. 130 ЗСВ.

Настоящия състав споделя ВТОРОТО становище, което е намерило израз и в: Решение № 113 от 13.04.2022 г. на ВнаС по в. т. д. № 204/2022 г., Решение № 139 от 9.05.2022 г. на ВнаС по в. т. д. № 175/2022 г., Решение № 72 от 9.03.2022 г. на ВнаС по в. т. д. № 134/2022 г., Решение № 44 от 18.02.2022 г. на ВнаС по в. т. д. № 27/2022 г., Решение № 124 от 26.10.2021 г. на ВнаС по в. т. д. № 536/2021 г., Решение № 115 от 20.10.2021 г. на ВнаС по в. т. д. № 597/2021 г., Решение № 102 от 1.10.2021 г. на ВнаС по в. т. д. № 509/2021 г., Определение № 336 от 30.09.2021 г. на ВнаС по в. т. д. № 563/2021 г., Решение № 85 от 28.07.2021 г. на ВнаС по в. т. д. № 389/2021 г., Решение № 82 от 27.07.2021 г. на ВнаС по в. т. д. № 407/2021 г., Решение № 53 от 24.06.2021 г. на ВнаС по в. т. д. № 332/2021 г., Решение № 25 от 27.05.2021 г. на ВнаС по в. т. д. № 290/2021 г., Решение № 24 от 26.05.2021 г. на ВнаС по в. т. д. № 264/2021 г., Решение № 21 от 18.05.2021 г. на ВнаС по в. т. д. № 270/2021 г., Решение № 12 от 14.04.2021 г. на ВнаС по в. т. д. № 197/2021 г., Решение № 8 от 25.03.2021 г. на ВнаС по в. т. д. № 153/2021 г.

По размера на юрисконсултското възнаграждение.

При защита на агенцията от юрисконсулт размерът на възнаграждението му не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ съгласно чл. 78, ал. 8 - ГПК. Този ред препраща към Наредбата за заплащане на правната помощ, която предвиждаше в чл. 23, т. 5 относно охранителните производства възнаграждение от 80 лева до 150 лева. Предвид това претендираното от АВ възнаграждение от 300 лева противоречи на закона и следва да се определи в размера на 150 лева, който съдът намира за адекватен на фактическата и правна сложност на делото, както, и вида, и количеството на положения труд. За разликата над 150 лв. до пълния претендиран размер от 300 лв., искането за разноски на АВ следва да се отхвърли, като неоснователно.

Водим от изложеното, съдът, на осн. чл. 25, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 20220420165748 подадена от адв. Борислав Славов Славов от АК - Шумен, като пълномощник на „АЛЛ СЕРВИЗЕ“ ООД, ЕИК 206538577, със седалище и адрес на управление област: Разград, община: Исперих, населено място: с. Подайва, п.к. 7431, ул. Гео Милев № 1, против отказ с рег. № 20220412162612-2/14.04.2022г. на Агенция по вписванията постановен по Заявление с вх. № 20220412162612/12.04.2022г.

ОСЪЖДА „АЛЛ СЕРВИЗЕ“ ООД, ЕИК 206538577, със седалище и адрес на управление област: Разград, община: Исперих, населено място: с. Подайва, п.к. 7431, ул. Гео Милев № 1 ДА ЗАПЛАТИ на Агенция по вписванията, БУЛСТАТ 131282355, седалище: гр. София, 1111, ул. Елисавета Багряна № 20, сумата от **150.00 лв. /сто и петдесет лева/** представляваща разноски за настоящото производство - юрисконсултско възнаграждение, като ОТХВЪРЛЯ искането за разноски за разликата над присъдения размер от 150 лв. до пълния претендиран размер от 300 лв., като неоснователно, на основание на осн. чл. 25, ал.6 ЗТРРЮЛНЦ във вр. чл. 78, ал. 3 и ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 23, т. 5 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Препис от решението да се връчи на страните, на осн. чл. 7, ал.2 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд - Варна в едноседмичен срок от връчването му.

След влизане в сила на решението, препис от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията – Търговски регистър за сведение.

Съдия при Окръжен съд – Разград: _____